Tafeltje-dekje

Tekst:
Albert Vliegenthart
De Vlinderstichting

Iedereen is het er wel over eens, de zomer was nat en niet zo goed als vorig jaar. Ook buiten in het veld was dat te merken. De resultaten van de meetnetten vertellen hoe het nu precies is geweest. Sommige soorten hadden een heel goed jaar en andere zoals het gentiaanblauwtje en het zwartsprietdikkopje hadden een heel slecht jaar. Maar hoe het ook gaat, altijd zijn er weer de opmerkelijke waarnemingen en het blijkt dat je zelfs in de nazomer nog bijzondere soorten kunt zien.

Zo vlogen er op 2 september jl. nog minstens twee pimpernelblauwtjes in de Moerputten. Vrij laat, maar waarschijnlijk wel van de eerste generatie. Sommige soorten kennen een partiële tweede of derde generatie en het is altijd maar afwachten of je de vlinders nog tegenkomt. Enkele soorten die dit jaar een extra generatie hadden, waren groot dikkopje, heideblauwtje en kleine ijsvogelvlinder. Vooral voor het groot dikkopje is dat opmerkelijk, aangezien deze soort zelden een extra generatie heeft.

Dat de schoenlappers massaal op rot fruit afkomen, weet u misschien wel. Het loont om in de herfst buiten de tafel te dekken met wat fruit en dit gewoon te laten liggen. Tientallen atalanta's, gehakkelde aurelia's en dagpauwogen hebben hier baat bij. In de nacht gaat het drinkfestijn gewoon door: ook diverse nachtvlinders komen op het fruit af. Een zeldzame vlinder was een weekje te gast op een terras van een restaurant in Leusden. Hier dronk een rouwmantel de laatste restjes uit de kopjes. Niet echt een alledaags gezicht.

Als Vlinderstichting zijn we nauw betrokken bij beschermingsplannen. In het kader van het beschermingsplan donkere pimpernelblauwtje zijn in het Roerdal vijfhonderd waardplanten grote pimpernel aangeplant. Dit gebeurde door leerlingen van basisschool 'De Draaiende Wieken' uit Posterholt en tal van vrijwilligers. De planten werden geplant in de rand van een graslandperceel vlakbij de huidige vliegplaats, waar vooraf de aanwezigheid van de waardmieren was vastgesteld. Deze actie was onderdeel van de festiviteiten rond het 75-jarig bestaan van de dienst Landelijk Gebied.

Wim Engels

Lekker bakkie... vond ook deze rouwmantel.

De Vlinderstichting was present bij de avondopenstellingen van diverse dierentuinen afgelopen zomer. U leest hierover meer in dit nummer van Vlinders. Het publiek werd enthousiast gemaakt over de diversiteit en toegankelijkheid van de nachtvlinderwereld. En dat hierin veel te beleven is ontdekken vele vrijwilligers. Een van de opmerkelijkste waarnemingen is die van de geveerde witvleugeluil die Sytske Dijksen fotografeerde op Texel. Deze typische kustvlinder heeft zijn hoofdverspreiding met name in het zuidwesten van het land. Dit is nu de meest noordelijke vindplaats en daarmee weer een voorbeeld van een soort die naar het noorden opschuift.

Eerder berichtten we al over de zwartvlekspikkelspanner, een zeer zeldzame spanner die behalve in Rotterdam al een aantal decennia niet in Nederland is waargenomen. Maar nu is deze vlinder wederom gevonden en niet alleen in Rotterdam, maar ook in de duinen bij Den Haag. Vermoedelijk is er toch een kleine populatie.

Tot slot groot nieuws waar we op kantoor heel vrolijk van werden. Met flink wat vlinderaars in huis lukte het maar nooit om een glimp op te vangen van de sleedoornpage, die toch ieder jaar eitjes afzet op de sleedoorn in onze tuin. Medewerker Marijn zag deze zomer dan toch een exemplaar zitten vanuit kantoor. Niet iedereen heeft de vlinder gezien, maar voor wie 'm gemist heeft: waarschijnlijk zien we hem over een jaar of acht wel weer.

Kars Veling

Vrijwilligers helpen het donker pimpernelblauwtje een handje door het planten van grote pimpernel.